

64 יעלי?!

יש מצב שיעל גרובגלס הולכת להיות
כוכבת טלוויזיה בארה"ב. לא רע בשביל
ילדת טום בוי מרעננה / אלון הדר

צלומים: גיא כושי ויריב מיון, תומר סבאג, צלומים באדיבות: Premier Exhibition, Atlanta, אלי מוסקוביץ

אלון הדר • צילום: יריב פיין וגיא כושי

גרובגלס

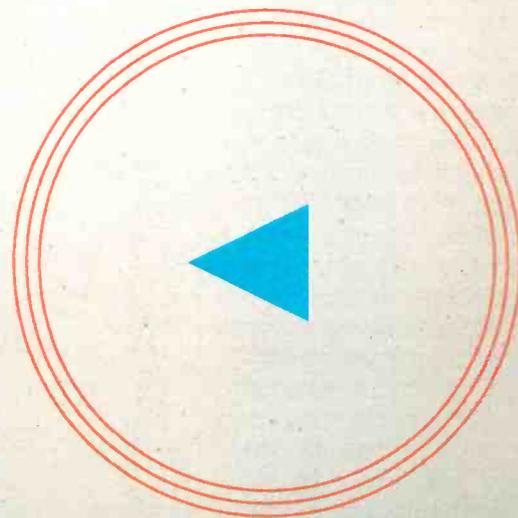
סוף

בלי השקות, בלי ריאליטי ובלי רומנים מתוקשרים הצליחה השחקנית יעל גרובגלס לקטוף תפקיד מפתח בסדרה אמריקאית חדשה ומדוברת על בתולה שנכנסת להיריון. אלון הדר שמע ממנה על הילדות ברעננה כברווזון מכוער ("נראיתי כמו ילד"), המהפך בתיכון ("בנים התחילו להסתכל עליי ולא הבנתי מה הם רוצים ממני") והטיפים שקיבלה מהקולגות גל גדות ועוז זהבי כל הדרך להוליווד

הימים האחרונים עברו על השחקנית המבטיחה יעל גרובגלס במתח גדול. כל טלפון עם קידומת מחו"ל הקפיץ אותה. רק שיחה אחת הפרידה בינה לתפקיד חייה: גיבורה ראשית בסדרה אמריקאית חדשה בשם "ג'יין דה וירג'ין". ביום שישי שעבר, במהלך ארוחת ערב עם חברים, הגיע הצלצול המיוחל. על הקו היו הסוכן והמנג'ר שאמרו לה משפט אחד: "תתחילי לשנן שורות". היא קפצה משמחה. בטלפון הבא כבר קיבלה הוראה לעלות על מטוס לניו-יורק – מנ-גנון יחסי הציבור החל לעבוד.

מה הרגשת?

"לאחר ההלם הראשוני, פתאום הבנתי שבשבועות האחרונים לא שאלתי את עצמי מה עושים אם הפיילוט יתקבל", סיפרה לנו השבוע גרובגלס בשיחת טלפון משם. "עברתי תקופה מאוד לא קלה, היים על מזוודות. חייתי בידיעה שיכולים להקפיץ אותי מה רגע להרגע לעבודה של חצי שנה, או שלא. היה לי כבר ניסיון אחד עם פיילוט שצולם אבל לא התקבל. או נשכר לי הלב. כשאת מתקרמת בריצה ואו אומרים לך 'זה מת', זה כל כך עצוב. כמה בכיתי באותו לילה".

"היה לי ניסיון
עם פיילוט
שצולם אבל לא
התקבל. בכיתי
כל הלילה".
יעל גרובגלס

"הפרסום אף פעם לא היה המטרה שלי". גרובגלס

צילום: תמר קרון, רמי לוי, רועי חביב

מגיל צעיר השתתפה בפרנסת המשפחה. "נגלגל שלהורים לא היה הרבה כסף", היא אומרת, "הייתי צריכה לעבוד. התחלתי למצור, אבל הייתי כל כך מחוירה. שום לקוח לא קיבל את המנה הנכונה. שיתפתי אנשים קרובים במה שעובר עליי, והם אמרו ששווה לי לדגמן. במשך שנה עברתי כדוגמנית. הלכתי לאודישנים המוניים, התבלבלתי כל הזמן. לא ממש מצאתי את עצמי בעולם הזה". מי שהבין שהיא נפלה למקצוע הלא נכון היה אביה. "בתצוגה אחת הלכתי על המסלול ובסוף רפקתי קידה לפני הקהל. כשירדתי נזפו בי, לא עושים דברים כאלו. לך תסביר להם שהתלהבתי כל כך משמלת הערב המהממת שלבשתי. אבא שלי ראה אותי ואמר: 'את צריכה להיות שחקנית, את אוהבת במה'".

וזה היה נכון?

"אז זה הפתיע אותי, אבל נרשמתי לקורס משחק ברעננה. חלק קטן מהאנשים שם היו עם אותו סוג 'ווירד' שיש לי, חברה שהיה להם קושי להשתלב. זה היה מאוד בריא עבורי. הייתי מאוד מאושרת. לא הרגשתי וזה. אמרתי, אני מרגישה סוף-סוף בבית. כדי לסמן לעצמי שהמשחק הוא המקום שלי עשיתי על הגוף קעקוע עם הכתובת הלטינית 'סיימפרה ליברה', חופשייה לנצח".

הפתיע אותך שגילית את המקום הזה בעצמך בגיל מאוחר יחסית?

"רק בדיעבד הבנתי שהמשחק תמיד היה שם. רקדתי בלט מגיל צעיר. אמא שלי זוכרת שבאחת ההופעות, כל הבנות ירדו מהבמה ואני נשארת לעמוד. אנשים מהקהל התחילו ללחשש: 'מה קורה עם הילדה, למה אף אחד לא מוריד אותה?' כשאמא הגיעה לשאול מה קרה, מירדתי בכבי ואמרתי, 'דיס אזיזי'".

גרובגלס עברה את המסלול המקובל של דוגמנית שחוצה את הקווים לעולם המשחק: פרסומות, ואז תפקיד ראשון בסדרת נוער. "בקאסט של 'האי' פגשתי את עוז זרבי, יושב כל הזמן עם הטקסטים ומנתח. עוז למד בסטודיו של יורם לוינשטיין והמליץ לי להירשם. יורם הפך עכברי ממש לאבא. כשסיימתי את בית הספר, התקבלתי לכמה סדרות ישראליות והבנתי שזה המסלול שלי".

הסדרה הכי מזכרת ששיחקת בה בארץ הייתה "תנוחי" עם דיווח כמו הנה לפלאו, גילת אנקורי, אוולין הגואל, רבקה מיכאלי וצופית גרנט.

"עבורי זה היה בית ספר למשחק. כבר בימים הראשונים של הצילומים התחברתי לגילת. פיזית יש בינינו הרבה מהמשותף. הפכנו לחברות טובות, קורעות אחת את השנייה מצחוק. מאז היא איתי לאורך כל הדרך. אנחנו מדברות המון בטלפון והיא יודעת עליי הכל".

ומה עם תיאטרון?

"שיחקתי בהצגה 'שחק אותה סם' עם גורי אלפי בתיאטרון באר-שבע. היו רגעים שלא הצלחתי לשלוט בעצמי וניקרתי מצחוק על הבמה. למזלי, הקהל כל כך נהנה ופשוט זרם עם ההתפרצויות האלה. גורי גאון, רק הנסיעות איתו כוואן להצגות גרמו לי לעשות פיפי. צחקתי במשך חודשים".

"אמא דיברה גרמנית ואבא צרפתית. עברית הם לא ידעו, אז דיברנו באנגלית. בבית הספר היה לי קשה להשתלב. ישבתי בכיתה ולא הצלחתי להבין. ידעתי שאני לא טיפשה, אבל שיש דברים שאני פשוט לא מצליחה. הייתי לובשת שחורים והתחברתי לתרבות גותית-אפלה. הילדה הכי נמוכה בכיתה"

ולמידה. זה הרחיק אותי מהילדים האחרים. אבל היו לך נתונים טבעיים להיות מלכת הכיתה.

"אף פעם לא הייתי מקובלת. היה לי חוש הומור אחר, הייתי לובשת בגדים שחורים והתחברתי לתרבות גותית-אפלה. הילדה הכי נמוכה בכיתה, נראיתי כמו ילד עם שיער בלונדיני קצר. רק בגיל 16 צמחתי לגובה והגוף קיבל פרופורציות נכונות. בנים התחילו להסתכל עליי ולא הבנתי מה הם רוצים ממני".

גדלת כבת יחידה.

"תמיד רציתי עוד אחים ואחיות, אבל ההורים לא הצליחו להביא עוד ילד לעולם. זה הפך אותנו לתא מאוד מלוכד ואוהב. אין יום שאנחנו לא מדברים בטלפון, גם כשאני בחו"ל. הם שותפים מלאים בחיים שלי".

הילדה הכי מנומסת וטובה בכיתה, שמצליחה קצת לעצבן את הסניכה בקו העיקש ואולי הטהרני יתר על המידה שלה. רומות, במפגש שקיימנו כאן טרם המראתה לניו-יורק, שההימור על המקצוע הוא הרבה יותר מאשר עוד פוטנציאל לצ'ק נחמד או לפרסום שעושה טוב לנשמה.

קצת פרסום אף פעם לא הזיק לשחקנית, רוח גבית לזכייה בתפקידים נחשקים.

"אני מאמינה ביחסי ציבור שבאים אחרי עבודה קשה. שהעבודה תייצר את הדיבור, לא שהדיבור ייצר את העבודה. אולי אני משלמת על זה מחיר, אבל זה לא ישנה את ההתנהלות שלי".

אין לה לוק אקוויטי יסתייגו, אלא מראה זר - עיניים כחולות ענקיות, פנים רכות ובלונד ארוך. בת יחידה לא אוסטרית נוצרייה (שהתגיירה) ואב יהודי צרפתי. הם היו ילדי סקסטיו שהתנדבו בקיבוצים בישראל, התאהבו במסיבת פורים וחזרו לגור בפרוור ליד פריז, שם נולדה.

בגיל שנתיים עלתה המשפחה לישראל והתיישבה ברעננה. ההורים עוסקים באיור ובעיצוב גרפי.

"תמיד הרגשתי שהייתה לי ילדות אחרת. אמא דיברה גרמנית ואבא צרפתית. עברית הם לא ידעו - אז דיברנו באנגלית. בבית הספר היה לי קשה להשתלב. הרגשתי שונה. תמיד. סבלתי מקשיי למידה חמורים, ישבתי בכיתה ולא הצלחתי להבין. תחושה קשה. ידעתי שאני לא טיפשה, אבל שיש דברים שאני רואה את האחרים עושים ואני פשוט לא מצליחה. רק לקראת סוף התיכון אובחנתי כסובלת מהפרעות קשב

ועכשיו זה אחרת. מה אפשר לגלות על הסדרה?

"ג'יין דה וירג'ין' זו גרסה אמריקאית מודרנית ומודעת לעצמה של טלנובלה וניצולית מצליחה, שמפיקה רשת CW. במרוכזה עומדת בחורה דתייה בתולה, שנכנסת להיריון באופן לא צפוי מהפריה מלאכותית מדוגמנית של גבר נשוי בשם רפאל, שאני מגלמת את אשתו פטרה. לאחר שזה קורה מתחיל בלגן שלם".

הופעתם מהבחירה?

"יש פידבקים מדהימים על הפיילוט. אומרים שהוא נהדר וקורע מצחוק. פגשתי את הקאסט בוויקנד האחרון במסיבה גדולה בניו-יורק, שבמהלכה הרשת הציגה את הסדרות הנבחרות שלה. השחקנים בעננים, תחושה של פוטנציאל אדיר".

גם הזכייה בתפקיד, לצד השתתפות בסדרות אמריקאיות אחרות בשנתיים האחרונות, והבולטות שלה כהפקות מקור ("האי", "השועלים", "אולי הפעם", "תנוחי" ו"סרט האמה" "כלבת"), לא הפכו אותה לכוכבת גדולה בישראל. זה בולט במיוחד במדינה פטריוטית שמתחרה מי יפרגן יותר לשיחקניות הישראליות שמצליחות להשתלב בהפקות הוליוודיות ובתעשיית הטלוויזיה האמריקאית - ובניגוד לעבר, לא על תקן גופה או מחבל.

אז מה התפסס ברדך? לעיתים נדמה כי גרובגלס (29) לא ממש יודעת לשחק את התפקיד המצופה מכוכבת מקומית. מתרבות יום א' של פתיחות חנויות לסבונים, ועד זריקת עצם לצלמי הפראצי הרעבים. היא גם לא רוקדת עם סלבים, אלא מתחזקת זוגיות בת שמונה שנים עם צעיר שאין לו נגיעה לתעשיית הבידור והטלוויזיה.

"הפרסום אף פעם לא היה המטרה שלי, העבודה הקשה היא המטרה", היא עונה כמו

"מנתח" זהבי

"עזרה מאוד" גדות

צילום: יח"צ, מתוך הסדרה החדשה "ג'ורדן וירג'ין", דנה קופל, רועי חביב

"במשך חצי שנה עבדתי על מבטא אמריקאי" על הסט

למסע הבא כבר נסעה לכר. "שכרתי רכב וג'יפי"אס וחשבתי שאני מסודרת. על היום הראשון הבנתי שזה הולך להיות אסון על הכביש. הלכתי לאיבוד בכל פנייה. נקבע לי אודישן בסנטה מוניקה וכל הדרך הג'יפי"אס אומר, 'מחשב מסלול מחדש' ואני לא מבינה. פתאום הבנתי שנהגתי חצי ררך למקסיקו. נבהלתי ועצרתי. חסמתי את הכביש הראשי למשך דקות. הגעתי לאודישן באיחור גדול. נכנסתי כל כך נסערת, אבל הם היו נחמדים והסכימו לא לבטל אותי".

הסיוט לא נגמר. "במשך שלושה שבועות היו לי ארבעה אודישנים ביום בממוצע. אין זמן לכלום, לא ישנים כמעט כלילות. נסי עתי מאודישן לאודישן, מתאפרת תוך כדי נסיעה, מחליפה בגדים באוטו. רגע אחד אני בחורה תמימה, רגע אחר כך בחורה אפלה".

מאיפה כל האנרגיה הזו?

"קשה לי להיות בחוסר מעש. שיעמום יכול להפוך לגיהנום".

רבים מהשחקנים הישראלים שנשעו לכבוש את הוליווד חזרו עם הזנב בין הרגליים.

"צריך להגיע בלי ציפיות ובלי לשחרר הכרויות. אני נותנת את כל כולי באודישן ואז שוכחת ממנו. אם אמשיך להתעסק בכל אודישן שלא הצלחתי בו, זה לא יוביל לכי-לום. גם תפקידים קטנים יכולים להוביל יום אחד לתפקיד גדול".

מה זה אומר תפקיד ראשי בסדרה? התע-שייה האמריקאית דרשה ממך להקפיד על מכון בושר, להתייחס ברצינות רבה יותר לטיפוח העצמים?

"בינתיים לא ביקשו ממני משהו, אבל בשביל תפקיד לא תהיה לי בעיה לקצץ את השיער, להעלות או לרדת במשקל. הש-כתי שהטרנספורמציה של מתיו מקונוהיי ב'מועדון הלקוחות של דאלאס' הייתה מדהימה".

בהוליווד באמת הושבים שאנחנו כאלה תותחים? לא ניפחנו את המיתוס יותר מדי?

"כשהגעתי להוליווד שמעתי וחוויתי את הבאז הגדול על התעשייה בארץ. יוצ-רים, שחקנים, במאים. הם מאוד בקיאים כמה שקורה פה ואוהבים לעבוד איתנו. התמלאתי גאווה. מאוד מפרגנים לישראל".

התחילו איתך על הסט?

"לא. על הסטים בחו"ל, כמו בארץ, כולם ירעו שיש לי בן זוג ולפעמים גם יצא להם להכיר אותנו, כשהוא הגיע לבקר".

עם מי ממש תרצי לעבוד?

"עם וודי אלן. גרלתי על הסרטים שלו, אני מעריצה מטורפת. הוא יודע איך לכתוב תפקידים לשחקנים. משהו בתהליך הליהוק שלו כל כך נכון".

אבל עד שוודי אלן ישים עליה עין, יש לה עוד הרבה להספיק. מנייריודק טסוס השבוע ללוס אנג'לס להמשך מסע יחסי הציבור, משם לביקור קצר בארץ וביולי מתחילים הצילומים, שאמורים להימשך לפי ההערה-כות בין חצי שנה לעשרה חודשים.

מתחילים להסתגל לרעיון?

"ההורים שלי פה, בן הזוג, החתול. אף פעם לא עשיתי טיולים ארוכים בחו"ל. המרחק מאוד מפחיד ומלחיץ אותי. שובר לי את הלב להתרחק מהארץ. אני מאוד אוהבת להיות בישראל. אבל ער-מדות כפתח הזדמנויות מדהימות, לא יכולה לוותר על כל זה".

alonihadar@hotmail.com

"בגלל שלמשפחה לא היה הרבה כסף, הייתי צריכה לעבוד. התחלתי למלצר, אבל הייתי מחרידה. שום לקוח לא קיבל את המנה הנכונה. אחר כך ניסיתי לדגמן. הלכתי לאודישנים המוניים, התבלבלתי כל הזמן. בתצוגה אחת הלכתי על המסלול ובסוף דפקתי קידה לפני הקהל. כשירדתי נזפו בי, לא עושים דברים כאלו"

יש עוד פרויקטים בארץ?
"הצטלמתי לסרט האימה 'זוכיות' של יואב ודורון פז (פובידיליה) עם יון תומר-קין, שהוא חבר. אחד היתרונות של התעשייה שלנו שהיא קטנה ואתה פוגש את האנשים שאתה אוהב בפרויקטים שונים. ב'האי' שי-חקתי את אבא שלי יון, וב'תנוחי' הוא שיחק את אבא שלי".

זו לא נפילת מותח, מהפקות של עשרות מיליוני דולרים לסרט אינדי?

"מבחינתי, השוני הוא לא כזה גדול. סט טוב זה סט טוב. לנו אין מיליונים להשקיע בכל פרק, אבל תקציבים גדולים לא הבטחה לאיכות. התעשייה המקומית היא ההוכחה לכך".

מי שליווה אותה לאורך כל הקריירה הוא בן זוגה, ארטם קרופנב, איש עסקים וסטא-רטאפיסט, המבוגר ממנה בשנתיים. "אנחנו מכירים כבר 12 שנה, מרעננה. בתיכון היינו חברים גורא טובים. כשהייתי בת 22 הבנו שאנחנו מאוהבים והחלטנו להיות יחד".

הסוויץ' הצליח, אבל ויתרת על תקופת ההתפרעות וההשתובבות. זה לא חסר לך לפעמים?

"תמיד הייתי בחורה זוגית של קשרים ארוכים. אין לי מילים לתאר כמה אני בת מזל שיש לי בן זוג כמוהו. בחמש השנים האחרונות אנחנו גרים יחד בתל-אביב".

מי הטבח בבית?

"אני באה מבית עם הורים בשלנים מדהימים ואוכל הוא נושא חשוב אצלנו. ככה זה עם אבא צרפתי. הנחתי שכבית אני אהיה הבשלנית, אבל ארטם התגלה להפתעתי יחד, שלן מצוין. בדרך כלל אנחנו מבשלים יחד, אבל כשמישהו מאיתנו חוזר מיום עבודה ארוך, השני יחכה לו עם ארוחת ערב מוש-קעת".

ההצלחה שלך לא איימה עליך?

"הוא עבר איתי הכל והוא מאוד תומך. הוא האמין בי. גם אני תומכת בו. האהבה שלנו גדולה ומתפתחת".

מה הביאוי האולטימטיבי שלכם?

"בשבתות אנחנו לוקחים אופניים ועושים טיול ברחבי תל-אביב עד הים. פעם בשנה כל החברים מרעננה מתכנסים בבית גדול, כשהורים לא נמצאים, וחוגגים במשך שלו-שה-ארבעה ימים. עכשיו זה כבר שלב שלרור כם יש ילדים".

אפרופו ילדים ועגלות. עבשיו בשאת נר-געת בעוד שיא בקריירה הנוסעת לעבוד כמה חודשים בחו"ל, אפשר בכלל לחשוב על ילדים?

"ברור לכלום שבאיושהו שלב זה יגיע. כרגע אני מרוכזת ומגשימה את עצמי במש-חק. אני בטוחה שכשזה יקרה, אצליח

כל הפרק האמריקאי בקריירה שלה לא היה קורה, אם היא לא הייתה משכנעת את בן זוגה, שנע בעבודתו על קו ניוירודק-תל-אביב, לנסוע איתה לשלושה שבועות ללוס-אנג'לס ולה-רגיש את הרופק של התעשייה. ביומן נרשמה רק פגישה אחת, ובכל זאת היא התעקשה לנסות.

המסע שלך די תריג. לא היו לך סוכנות בארה"ב או הצעות מו-קדמות. התייעצת עם הבוכבות הישראליות שעשו את זה - גל גדות, איילת זורר, אלונה מל?

"את אלונה וגל אני מכירה עוד מישראל. כשנסעתי ללוס-אנג'לס פגשתי אותן. הן הרגישו בפניי לא לפחד מעצמי ואמרן לי: 'את שונה והבידול יעזור לך. אל תט'

ל"א לפחד" טל

"יודעת הכל" אנקורי